14/04/2023

Η Ακολουθία των Αχράντων Παθών στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Με περισσή κατάνυξη εορτάσθησαν τα άχραντα Πάθη του Κυρίου Ιησού Χριστού σε όλο το νησί της Κέρκυρας, αλλά και ιδιαίτερα στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό της Υπεραγίας Θεοτόκου Σπηλαιωτίσσης, όπου χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος.

Πλήθη πιστών κατέκλυσαν εντός και εκτός των ιερών ναών. Το **Πάσχα** στην Κέρκυρα εορτάζεται με μια ιδιαιτερότητα, που έχει να κάνει με την κατάνυξη και την μεγαλοπρέπεια, με τις λιτανείες και την συμμετοχή πολλών φιλαρμονικών του φιλόμουσου νησιού μας.

Στην Ακολουθία των Αχράντων Παθών το εσπέρας, έψαλλαν οι ιεροψάλτες του ιερού ναού, αφενός μεν ο πρωτοψάλτης του μητροπολιτικού ναού κ. Γεώργιος Λαβράνος μετά του χορού που τον πλαισίωνε, αφετέρου δε, στο αριστερό αναλόγιο ο λαμπαδάριος του μητροπολιτικού ναού κ. Βασίλειος Προβατάς.

Το «Σήμερον κρεμάται επί Ξύλου», το έψαλλε η πολυφωνική χορωδία του ιερού μητροπολιτικού ναού.

Ο Σεβασμιώτατος απευθυνόμενος προς τους πιστούς, είπε ότι ο Κύριος, μας εξηγόρασε εκ της κατάρας του Νόμου και την Παγίδευση του ανθρώπου στην αμαρτία, παρακινούμενοι από τον Διάβολο. Έκτοτε ο άνθρωπος γίνεται άποικος του παραδείσου, και χάνει την Αθανασία την οποία του είχε χαρίσει ο θεός. Ο Κύριος καθώς ανέρχεται επι του Σταυρού εις τον Γολγοθά, δια του θανάτου Του καταργεί τον θάνατο, ο οποίος είναι ο έσχατος εχθρός του ανθρώπου. Μας εξαγοράζει από τον πειρασμό, μας χαρίζει την Αθανασία την πνευματική και μας συνανασταίνει με την δική του Ανάσταση και σωματικά.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Νεκτάριος, παρότρυνε τους ανθρώπους όλοι να λάβουμε απόφαση στην ζωή μας, να ατενίσουμε τον Εσταυρωμένο Νυμφίο της Εκκλησίας, και να τον ευχαριστήσουμε για τα υπέρτατα δώρα, τα οποία μας εχάρισε με την δική του Θυσία.

Ο Εσπερινός της Αποκαθηλώσεως

Το πρωί της Μεγάλης Παρασκευής, μετά την τέλεση των Αγίων και Μεγάλων Ωρών εις τον Ιερόν Μητροπολιτικό Ναό, ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στον εσπερινό της αποκαθηλώσεως.
Απευθυνόμενος προς το εκκλησίασμα, έλαβε αφορμή από το Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο, «νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω, κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν».

Ο Κύριος με το Πάθος Του και τον Θάνατο Του, έκρινε και κατεδίκασε την αμαρτία, το ψεύδος, την απιστία και την υψηλόφρωνα γνώμη των ανθρώπων.

Σήμερα λοιπόν Μεγάλη Παρασκευή που είναι φορτισμένη συναισθηματικά, στρέφουμε το νού μας σε εκείνη την άδικη δίκη, που κατεδίκασε τον Κύριο της

Δόξης.
Οι άνθρωποι δίκασαν και κατεδίκασαν τον Χριστό, αλλά και ο Χριστός δίκασε τους ανθρώπους.

Πρώτον δίκασε τον Ιούδα με την σιωπηλή ευγένεια του. Ενώ ήταν αυστηρός με τους άλλους, στον Ιούδα ήταν ευγενής, δεν του στέρησε καμία ευλογία, και στο Μυστικό Δείπνο παρεκάθισε, και μάλιστα του προσέφερε τον Άρτον. Και στην προδοσία έπειτα από λίγο του απαντά ευγενικά, «Εταίρε εφ' ω πάρει;»

Η ανωτερότητα του Κυρίου και η ευγένειά Του, μας διδάσκει ότι τους εχθρούς που μας υπονομεύουν, τους αντιμετωπίζουμε ευγενικά.
Δεύτερον δίκασε τον Καϊάφα, τον Ηρώδη, τον Πιλάτο.

Τον Καϊάφα με τη σιωπή του, ή με τις λίγες λέξεις. Και εκείνος κατεδίκασε τον εαυτό του, σχίζοντας τα ιμάτια του γιατί δεν άντεξε τη στάση του Ιησού.
Τον Ηρώδη με την εύγλωττη σιωπή του.

Ομοίως και τον Πιλάτο. Σιωπώντας τον αντιμετώπισε, και ο Πιλάτος του αντιλέγει. Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; Τον δίκασε για την δειλία και τον καιροσκοπισμό του, γιατί δεν ήταν ικανός αφ' εαυτού του να λάβει απόφαση. Διότι δεν ήταν Ηγέτης, και δεν άξιζε να είναι Διοικητής.

Κατεδίκασε επίσης τον Πέτρο με το βλέμμα του όταν τον αρνήθηκε, κατεδίκασε και τον Ιουδαϊκό λαό με την αυτοκαταδίκη του. «Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν».
Ουσιαστικά δίκασε όλους μας ο Κύριος. Όσοι ανήκουμε στον υλόφρωνα κόσμο, με τον θάνατο Του, αυτόν τον λαό τον περιφρόνησε, και συνεχίζει να μας περιφρονεί, γιατί δεν έχει καμιά δυνατότητα αυτή η υλοφροσύνη να περάσει στην Αθανασία.

Όπως δεν έχει δυνατότητα να περάσει στην Αθανασία η φιλοδοξία μας, ο εγωισμός μας, η φιληδονία μας, ο έκλυτος βίος μας, η φιλοχρηματία μας, η ακηδεία μας, η κακότητα και το μίσος μας.
Ας συγκρίνουμε λοιπόν την στάση μας με την στάση της αγαπητικής θυσίας του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος, ευχήθηκε στο εκκλησίασμα βιώνοντας τα Πάθη και την Ταφή Του, να ζήσουμε και την λαμπροφόρα Ανάσταση Του.